

та власт в Русия. Пък и сеният режим в Югославия е монархически и с антисъветски настроения. Това според мен е причината за непризнането на Съветска Русия от Югославия.

Приказвахме и по други въпроси. Беше към края на приема.

Разделихме се. Взех си сбогом от Долепчиев и съпругата му и си тръгнах. След мен тръгнал Раскольников и ме застигна на тротоара. Чекаше го колата. Попита ме в какво направление отивам. Казах му къде живея.

- По това направление ще минем и ние - каза той, - ще ви оставим у дома.

- Не, не...

Но той ме прекъсна:

- Заповядайте в колата!

Отведе ме до "Кракра" и "Оборище".

Втори път се срещнах с Раскольников, когато проф. Михалчев женеше дъщеря си. Бях близък с Михалчев. Идвал е у нас, във вилата ни във Варна, аз съм ходил у тях. С него имахме лични приятелски отношения. Там бе и инж. Гичев, братът на когото изчезна по време на септемврийските събития. С него работехме в СГОП. Беше много красив човек. Примерен, въздържан, не беше любител на алкохолните напитки като своя брат, инженера, смирен. Пуснал си беше малка брадичка. Знаех, че е комунист, но че е толкова активен - не допусках, пък и не ме интересуваше. Когато изчезна през септемврийските събития на 1923 година останах изненадан.

Двамата брета Гичеви са от Перушице. И аз, и бача ми познавахме тяхното семейство. Братовчеди са на Димитър Гичев. Жената на проф. Михалчев бе Гичева по баща, братовчедка или сестра на двамата брета Гичеви. Беше голяма комунистка и не скриваше убеж-